

Zdaniem skarżącej, utworzenie Ainax jako struktury pośredniej powoduje utrzymanie pakietu akcji kontrolowanego w chwili obecnej przez Volvo, zamiast jego rozproszenia pomiędzy akcjonariuszy Volvo. Skarżąca podnosi ponadto, że ponieważ Renault posiada około 20 % akcji Volvo, to Renault kontroluje w około 20 % spółkę Ainax, która z kolei kontroluje 25 % Scanii. W związku z tym skarżąca twierdzi, że sposób zbycia akcji zapewnia Renault i pośrednio Volvo znaczący wpływ na skarżącą i powoduje udostępnienie im, w sposób faworyzujący, wiedzy o tajemnicach handlowych skarżącej. Zdaniem skarżącej, nie może ona z tego powodu występować wobec grupy Volvo/Renault VI niezależnie i w sposób alternatywny.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 1 września 2000 r. (sprawa nr IV/M.1980-3*VOLVO/RENAULT V.I.), w której stwierdzono zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89 (Dz.U. C 301, str. 23).

(²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 1990, L 257, str. 13.)

Skarga wniesiona dnia 21 czerwca 2004 r. przez Philippe Combescot przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-249/04)

(2004/C 217/59)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 21 czerwca 2004 r. Philippe Combescot, reprezentowany przez adwokatów Alberto Maritati i Viola Messa, wniósł do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich skargę przeciwko Komisji Europejskiej.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie bezprawności postępowania urzędników będących przełożonymi skarżącego, oraz wpływu tego postępowania na życie zawodowe, karierę zawodową i w konsekwencji na stan jego zdrowia, z wynikającym z tego uznaniem prawa do pomocy przewidzianym w art. 24 Regulaminu pracowniczego,
- stwierdzenie niezgodności z prawem CDR (sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej), wynikającej ze stanu poważnej i nieodwracalnej wrogości występującej między skarżącym i jego przełożonym w hierarchii,
- uznanie prawa skarżącego do odszkodowania za poniesione krzywdy moralne oraz szkody w zakresie życia zawodowego i kariery, w wysokości nie niższej niż 1.000,00 euro.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący twierdzi, że w okresie, w którym był przydzielony do Delegacji Komisji w Gwatemali i wykonywał tam obowiązki doradcy rezydenta, doznawał gróźb, był zastraszany oraz

doznawał upokorzeń osobistych i zawodowych ze strony swego bezpośredniego przełożonego w hierarchii. Krótko rzecz ujmując, była to seria dyskryminujących zachowań, które zaszkodziły jego życiu zawodowemu i wywołały poważne skutki dla stanu jego zdrowia.

Oddalenie jego wniosku o udzielenie pomocy w rozumieniu art. 24 Regulaminu pracowniczego powinno się zatem uznać za prawnie nieuzasadnione. Z drugiej strony również CDR za okres będący przedmiotem sporu należy uważać za niezgodny z prawem.

Skarga wniesiona dnia 21 czerwca 2004 r. przez Philippe Combescota przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-250/04)

(2004/C 217/60)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 21 czerwca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Philippe Combescota, reprezentowanego przez Alberto Maritati i Viola Messa, avvocati.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wniosek o udział w konkursie na stanowisko Szefa Przedstawicielstwa Komisji w Kolumbii, opublikowanego 28 maja 2003 (ogłoszenie o wolnym stanowisku COM/091/03), w związku z tym, stwierdzenie nieważności całego postępowania konkursowego, a w konsekwencji także decyzji o przyznaniu stanowiska, będącego przedmiotem konkursu; stwierdzenie, że Pan Philippe Combescota doznał uszczerbku w zakresie wizerunku i reputacji zawodowej, z poważnym wpływem na jego równowagę psychiczną, spowodowanym bezprawną decyzją o wyłączeniu go z konkursu; zasądzenie na rzecz Pana Combescota kwoty 100.000 euro, tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący w niniejszej sprawie sprzeciwia się decyzji, którą pozwana odmówiła dopuszczenia go do udziału w konkursie na wolne stanowisko Szefa Przedstawicielstwa w Kolumbii.

Na poparcie swojej skargi, skarżący podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie warunków zawartych w ogłoszeniu, polegające na tym, że powody, dla których nastąpiło odrzucenie jego kandydatury (fakt nie posiadania dwóch lat doświadczenia na stanowisku naczelnika wydziału), nie zostały faktycznie przewidziane w samym ogłoszeniu;